

Finanssivalvonnan johtokunnan päätös makrovakaussäilytyksestä

Finanssivalvonnan johtokunta on Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 10 § 1 momentin 6 kohdan nojalla kokouksessaan 16.3.2015 päättänyt olla asettamatta luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 10 luvun 4 §:ssä tarkoitettua muuttuvaa lisäpääomavaatimusta.

Lisäksi Finanssivalvonnan johtokunta on sanotussa kokouksessaan päättänyt olla ottamatta käyttöön muitakaan makrovakaussäilytyksiä eli luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 (*vakavaraisuusasetus*) 124 ja 164 artiklassa tarkoitettuja kiinteistövuokausluottoihin sovellettavia asetuksen mukaista vähimmäismääriä korkeampia pääomavaatimuksia ja päättänyt olla soveltamatta sanotun asetuksen 458 artiklaa¹.

Johtokunnan päätös tehtiin Finanssivalvonnan johtajan esityksen mukaisesti. Päätös perustui Finanssivalvonnan, Suomen Pankin ja valtiovarainministeriön asiantuntijoiden yhteistyössä valmistelemaan arvioon makrovakaussäilytyksen käytön tarpeesta. Lausunnot Suomen Pankilta, valtiovarainministeriöltä sekä sosiaali- ja terveysministeriöltä puolsivat nyt tehtyä päätöstä.

Päätöksen tausta ja pääsisältö

Suhdannesidonnaiset järjestelmäriskit

Luottokannan ja bruttokansantuotteen suhde on ylittänyt pitkän aikavälin trendinsä. Tämän mittarin pelkän mekaanisen tulkinnan perusteella pitäisi pankeille asettaa 0,75 prosentin muuttuva lisäpääomavaatimus, mutta muut lisäpääomavaatimuksen asettamisen kannalta tärkeimmät mittarit - esimerkiksi asuntojen hintojen, luotonannon ja kansantalouden ulkoisen tasapainon kehitys - eivät kerro järjestelmäriskien kasvusta. Myös luottokannan ja bruttokansantuotteen trendipoikkeaman ennustetaan pienenevän tänä ja ensi vuonna.

Heikon talouskehityksen pitkittyessä luottokannan kasvu on vaimentunut merkittävästi. Vaimea talouskehitys on vähentänyt sekä lainanottajien että pankkien riskinottohalua. Yleisen talouskehityksen heikkouden myötä kotitalouksien velkaantuneisuuden kasvu on hidastunut, vaikkakin velkaantuneisuuden taso on huomattava. Vallitseva alhainen korkotaso pienentää velallisten velanhoitorasitetta.

Asuntoluotonannossa ja asuntomarkkinoilla aktiviteetti on vähentynyt edellisvuosista. Asuntojen reaali hinnat ovat olleet koko Suomen tasolla maltillisesti laskusuuntaisia, mutta ne ovat edelleen historiallisesti katsoen

¹ Mainitussa lain kohdassa makrovakaussäilytyksenä on myös enimmäisluototusaste, mutta se on voimassa vasta 1.7.2016 lukien.

korkeat. Riskimittareiden perusteella asuntohintojen mahdollinen yliarvos-
tus ei kuitenkaan ole merkittävää, [Suomenpankki.fi > Tilastot >](#)
[Kuviopankki > Makrovakausanalyysin tunnusluvut](#). Käytävissä olevien
mittareiden perusteella ei myöskään ole perusteita asettaa kiinteistöva-
kuudellisiin luottoihin sovellettavia pääomavaatimuksia vakavaraisuusase-
tuksen mukaisia vähimmäismääriä korkeammiksi.

Rakenteelliset järjestelmäriskit

Suomen pankkisektorissa on rakenteellisia piirteitä, jotka voivat lisätä ris-
kien vaikutuksia näiden toteutuessa. Tällaisia ovat ennen kaikkea suuri
keskittyneisyys, voimakas pohjoismainen sidos ja suuri riippuvuus markki-
naehtoisesta varainhankinnasta. Pankkien riskipainotettu vakavaraisuus-
asema kuitenkin ylittää selvästi viranomaisvaatimukset ja pankkisektorin
kokonaisvakavaraisuus on tällä hetkellä vahva.

Pankkien vakavaraisuusvaatimukset kiristyvät tänä vuonna merkittävästi
ilman harkinnanvaraisia makrovakauspäätöksiäkin. Suomessa on vuoden
alusta tullut voimaan kiinteä lisäpääomavaatimus (2,5 % ydinpääomaa).
Lisäksi sovelletaan 1.1.2016 alkaen muita rahoitusjärjestelmän kannalta
merkittäviä luottolaitoksia koskevaa lisäpääomavaatimusta (O-SII-
puskuri).